

Nana Hauges prædiken 1. søndag i advent

Taler

Nana Hauge
Sognepræst

Dato

30. november 2025

Sted

Hårslev og Padesø Kirker

Omstændigheder**Prædikentekster**

Esajas' Bog kapitel 42, vers 1-9

Paulus' Brev til Romerne kapitel 13, vers 11-14

Lukasevangeliet kapitel 4, vers 16-30

Salmer

74 Vær velkommen Herrens år

85 Op Zion

352 Herrens kirke er på jord

78 Blomstre som en rosegård

462 Jesus livets sol

87 Det første lys

- 1 Jeg vil begynde med at opholde mig ved de første ord, jeg siger i gudstjenesten:
Nemlig: Herren være med jer – hvortil I svarer: Og med din Ånd.

Det kaldes en hilsen. Den går helt tilbage til Paulus og de første kristne.

- 5 Hilsenen kender vi altså helt tilbage fra den tidlige gudstjeneste-form.

Præsten ønsker på den ene side, at Herren må være med dem, der er kommet i kirke. Deres svar: Og med din ånd – er så en bøn om at Helligånden, den Ånd, der har kaldet præsten til sin tjeneste, nu vil virke i præsten, så han eller hun kan

10 lede gudstjenesten.

Hilsenen slår altså fra gudstjenestens start fast – at det er Ånden, der giver præsten hans eller hendes myndighed til at lede gudstjenesten, ligesom det også er Ånden, der samler menigheden i kirken.

15

Kirken, gudstjenesten er således fuldstændig afhængig af Ånden. Og Ånden – den flyver hvorhen den vil.

Ofte trodser Ånden også de forventninger, man måtte have til den.

20

Tilhørerne i synagogen i Nazaret har fx ikke forestillet sig, at den Ånd Esajas bog lover, vil komme over den som Gud har salvet, skulle komme over

tømrersønnen Jesus fra selvsamme by.

- 25 Teksten var en kendt tekst i samtiden. Den handler om den Messias, altså en kongelig skikkelse. Gud vil sende.

- Overraskende og uventet er det nu, at Jesus erklærer, at det er sket. Nu – der i synagogen- og at han - ham som alle kender som søn af tømreren Josef, er den
30 salvede, han er Messias - Kristus.

De protesterer – er det ikke Josefs søn?

- Ironisk nok er det at deres protest: han er Josefs søn – netop peger på, at Jesus
35 faktisk ER Messias. Det ved vi, der kender Evangeliets første sider hvorfra det fremgår at Jesus gennem Josef nedstammer fra David. Og fra Davids slægt skal Messias jo komme iflg traditionen.

- Indtrykket af talen i synagogen er først bifald – men så mistro og undren. Ja, så
40 vrede bliver tilhørerne, at de vil skubbe Jesus ud over en klippe.

Vi ser det mange gange i bibelen – at mennesker har nogle forventninger til Gud som ikke indfries.

- 45 Gud er uudgrundelig.

- Jesus viser det med fortællingerne om profeterne Elias og Elisas liv. Deres historier viser, hvordan Gud vælger at frelse dem som det mindst ventes han vil frelse. Elias sendes til en sølle enke og Elisa til hedningen Naaman.

- 50 Sådan er Gud uudgrundelig for mennesket.

- Når han forventes at være på de godes side, så var han på de udstødtes side. Når han forventedes at bekræfte fx disciplene i deres tilbedelse af ham – ja så
55 fremhævede Jesus dem, der efter disciplenes mening slet ikke kunne finde ud af at tilbede. Jeg tænker her på børnene, som kvinderne kom med. Eller tolderen, eller kvinden med blødninger.

- Når Jesu modstandere troede de kunne bruge Gud mod magthaverne, så sagde
60 Jesus: giv kejserens hvad der er kejserens og Guds hvad der er Guds.

Og da Peter nægtede at tro på og acceptere, at Guds søn selv skulle lide og dø – så irettesatte Jesus ham skarpt.

65

Vi - og de- må mange gange sande, at Gud var ikke altid, som vi forestillede os, og Jesus sagde og gjorde ikke altid det, vi forventede.

Vi må acceptere, at Ånden flyver hvorhen den vil.

70

Og den kalder de mennesker til sin tjeneste, som vi måske mindst ventede det. Kristenforfølgeren Paulus fx, eller hvad med den prostituerede Maria Magdalene.

75 Og kirker og menigheder skylder frem, hvor vi mindst forventer det. Og mod alle odds.

I sidste uge så jeg en optagelse fra en lovsang i en nigeriansk kirke i Plateau State. Her mødtes de kristne for første gang til gudstjeneste efter deres lokalsamfund blev udsat for et voldeligt angreb, og deres kirke blev brændt.

80

Nogle af de tilstedeværende havde gået i 4 timer for at være med, fordi det betyder så meget for dem at være der.

85 Under gudstjenesten mindedes de dem, de mistede i angrebet, og de opmuntrede hinanden til at bevare håbet, være modige og modstandsdygtige midt i forfølgelserne.

Jeg måtte spørge mig selv: Hvornår Nana - har du sidst lovsunget Gud som svar på modstand? Og svaret blafrer i vinden. Desuden: har jeg nogensinde været udsat for at min kirke blev brændt ned og mine venner myrdet? Nej.

90

Det fik mig også til at tænke på, at her var der sandelig et vidnesbyrd om, at Ånden bygger kirke, hvor man mindst venter det.

95

Og jeg tænkte: Når vi bliver utålmodige her i Vesteuropa og synes at Ånden lader vente på sig – og derfor finder på mere eller mindre vellykkede måder at fylde kirkerne på – ja, så er vi nødt til at acceptere, at vi ikke bygger kirken selv.

Kirken og gudstjenesten er stiftet af Gud. Ved hans Ånd. Vi mennesker er så indsat som medarbejdere eller husholdere. Forvaltere kaldes det også. Vi er altså under en herre, og vi er forpligtet på, at det vi gør med og i kirken er efter hans bud og befaling.

105

Alle os der er her – vi gør selvfølgelig vores bedste, og det skal vi også gøre. I, som menighed ved at synge med på salmerne, lytte og bede med på bønnerne. Organisten ved at spille musik til Guds ære og ellers ledsage salmerne.

110 Kirkesangeren ved at synge for og bede. Kirketjeneren ved at tænde lys og gøre kirkerummet festligt og stemningsfuldt. Menighedsrådet ved at tage vare på kirkebygningen og meget andet.

DVS - Vi kan så, gøde og harve, men væksten giver Gud.

115 Men i sidste ende er vi overladt til, at Gud vil sende sin Ånd. Og det er faktisk en lettelse, at alt ikke er op til os selv.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

120

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. søndag i advent, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

125

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nana-hauges-praediken-1-sondag-i-advent>

130

135